

Súlyos büntetést szab ki a hatóság a kübekházi farm üzemeltetőjére

A baromfipestis legerősebb változata támadott

A nagylétszámú baromfitelepnél fertőzés idején nem árt az óvatosság

Illusztráció: Karnok Csaba

Folytatás az 1. oldalról

Galgóczi Józsefné megőrizte a telefonszámot, amit tegnap mi is felhívtunk. A vonal végén a megye egyik legnagyobb baromfitelepének, a kübekházi farmnak a tulajdonosa jelentkezett be. Sziovicza Péterné nem kívánt nyilatkozni, közölte, hogy az ügyben a megyei állat-egészségügyi állomás igazgatóját kérdezzük.

– Az Országos Állat-egészségügyi Intézet vizsgálata szerint a baromfipestis legerősebb változata fertőzött Kübekházán és Röszkén – tájékoztatta tegnap lapunkat Szigeti Sándor megyei főállatorvos. A megyei állategészségügyi állomás igazgatója hangsúlyozta: az első jelzést május 24-én kapták Kübekházáról, rá egy napra a röszkei állatorvos is szólt, hogy két portán pusztulnak a csirkék. Május 24-e óta a hatóság 1933 baromfiudvarban több mint 55 ezer szárnyast vizsgált meg a két településen és a szomszédos községekben, de nem bukkantak újabb góccokra, nem találtak újabb fertőző állatot. A két kübekházi és két röszkei portán mintegy kétszáz csirke és tyúk pusztult el. Egy része elhullott, másik részét ki kellett irtani.

ANGLIÁBAN IS VIZSGÁLJÁK

Szigeti Sándor megyei főállatorvos hangsúlyozta, hogy a baromfipestisügyben csak az Európai Unió referencia laboratóriumának elemzését követően lesz hivatalos eredmény. A mintákat már továbbították a fertőző állatbetegségek vizsgálatára specializálódott délkelet-angliai weybridge-i laboratóriumba, ahol elvégzik azok genetikai elemzését. Az itt tárolt minták alapján az is azonosítható lesz, honnan származik a fertőzés.

A baromfipestis legerősebb változatának 3-21 nap a lappangási ideje. Szigeti Sándor kérdésünkre elmondta, hogy a kübekházi udvarok – ahol megsemmisítették a fertőzött szárnyasokat – közvetlen szomszédságában működő nagylétszámú baromfitelepről, amelyet a közelsége miatt május 24-én ugyancsak zárlat alá helyeztek, már kétszer küldtek fel vizsgálati anyagot az Országos Állat-egészségügyi Intézetbe, s az eredmény mindkétszer negatív volt.

Ez a telep a közelségen túlmenően azért érdemel különös figyelmet – tette hozzá a megyei főállatorvos –, mert üzemeltetője bizonyíthatóan közreműködött azoknak a Heves megyéből származó, május 2-án Kübekházára érkezett csirkéknek a forgalmazásában,

amelyek Röszkére kerültek, s amelyeket a betegségük megállapítása után két udvarban kiirtottak.

– Az üzemeltető elmondása szerint a Heves megyéből vásárolt csirkéket nem a zárlat alá helyezett telepen, hanem egy másik kübekházi udvarban tartotta, eladásukig. A csirkék valószínűleg itt fertőződtek – mondta Szigeti Sándor. A megyei főállatorvos hangsúlyozta: az üzemeltető szabálytalanságot követett el, mivel nem regisztráltatta magát baromfikereskedőként, erre a tevékenységre nem volt jogosultsága. Emiatt a hatóság súlyos állategészségügyi bírságot szab ki, amelynek összege 20 ezer forinttól hárommillió forintig terjedhet.

SZ. C. SZ.

A kutatók azt mondják a gázlelőhelyre, hogy ígéretes

Székkutasnál érdemes volt fúrni

Fúrótorony Székkutas határában. A nemzetközi brigád szedte a sátorfáját és továbbáll

Fotó: Tésik Attila

„Ígéretes”. Egyelőre csak ennyit közölt a földgázt kereső cég, miután befejezte a kutatófúrásokat Székkutason. Információink szerint nem hiába fúrtak le 3500 méterre; földgáz van a mélyben. Konkrétumokról akkor nyilatkoznak, ha kiértékelik a kutatás során vett mintákat, a falu polgármestere azonban bizakodó, s reméli, idővel elkezdődik a kitermelés is.

Sikeresen befejezték Székkutas határában a kutatófúrási munkálatokat, vagyis az amerikai TXM Ltd. által megbízott külföldi – főként horvát – szakemberekből álló brigád teljesítette a kitűzött célt: elérte a 3500 méteres mélységet. Arra a kérdésre, hogy érdemes volt-e fúrni, csupán annyit tudtuk meg Farkas László műszaki tolmáctól, hogy ígéretes a terület. Mindez azonban sejteti, hogy van földgáz Székkutas határában. Konkrétan azonban ezt nem mondták ki, mert mint megtudtuk a kutatófúrás során vett minták kiértékelése még hátra van. Csakis ezután válik egyértelművé, hogy a falu szomszédságában termelnek-e majd földgázt.

Ez esetben a koncessziós joggal rendelkező TXM dönt arról, hogy melyik cégre bízta az úgynevezett lyukbefejezést. Ami biztos, a Székkutason tevékenykedő nemzetközi gárda úgy hagyta el a terepet, hogy lezárta a kutat.

A kutatófúrást végző csapatnak ugyanis ezzel véget ért a munkája, legalábbis Székkutason. Vagy Szentese, vagy Magyarcsanak környékén folytatják a kutatást; az, hogy hol, még nem dőlt el.

Székkutas polgármesterét, Vigh Viktort is szó szerint csak arról tájékoztatták, hogy ígéretes a terület. Ebből a falu vezetője is arra következtetett, hogy egyelőre semmi sem dőlt még el, vagyis a minták kiértékelésével válik világossá, lehet-e majd földgázkitermelés a település határában. Tudomása szerint egyébként a kutatófúrás során hús centiméterenként vették a mintákat.

A polgármester bízik abban, hogy ha nem is a közeljövőben, de később folyik majd gázkitermelés a környéken. Így a falunak is csurran-csöppen valami, az a pénz pedig segítené a fejlődést. A kitermelésből profitálhatnának iparüzési adóként, és munkahelyet is jelenthetne a helybeliek számára.

TÖRÖK ANITA

ÓFÖLDEÁKON 5400 MÉTERNÉL TARTANAK

Bár a székkutasi kutatófúrás befejeződött, az óföldéaki még javában tart. Igaz, ott nem 3500 méteres mélység volt a cél, hanem ennek majdnem duplája, azaz hatezer méter. Így aztán az ugyancsak a TXM Ltd. által finanszírozott munkálatok befejezése még várat magára. Jelenleg 5400 méternél tartanak, s egy hónap kell még ahhoz, hogy elérjék az egyébként magyar rekordnak számító mélységet. Akkor derül ki az is, hogy érdemes volt-e ennyit dolgozniuk.

Titkosítás

KOVÁCS ANDRÁS

Néhány évvel ezelőtt egyszerre ültünk kolléganőmmel a Pick akkori vezérigazgatójánál, Bihari Vilmosnál, és a megyei főállatorvosnál. Ugyanarról faggattuk őket – a sertéspestisről. Munkatársunk egészen más ügyben járt az egyik Szentese környéki községben, és a helyi italmérés falán – ahová csak egy kávéra, ásványvízre ugrott be – talált egy értesítést a sertészárlatról. Harmincnaposról, és a felfedezés éppen a huszonkilencediken történt. Ha két nap múlva megy, már nincs falragasz, és talán soha nem tudjuk meg, mi történt. Így viszont kiderült, hogy az egyik sertéstelepen kiirtották az állatokat, mindent lefertőtlenítettek, és 30 napra zárlatot rendeltek el a faluban. Négy héten keresztül senki nem telefonált, senki sem informálta a szerkesztőséget, hogy itt a nagy téma. Abban a faluban túl sok volt a sertéstartó. Csöndben maradtak, féltették a megélhetésüket.

A Pick vezérigazgatójából még a sertéspestis szót sem sikerült kihúznom, pedig elég jó munkakapcsolatban voltunk. A magyar húspar zászlóshajójának óriási károkat okozott volna a hír. A főállatorvos elismerte ugyan a betegséget, de tudta, hogy sikerült százszázalékosan lokalizálni és mindent megtettek, amit a törvény betűje előír.

A szerkesztőségben azok pártján álltam, akik azt mondták: egy nap múlva vége, ha eddig megúszták, megúsztuk, akkor ne rohanja meg a falut és a legnagyobb megyei munkaadót a sajtó. Ne szolgáltatassunk okot a szomszédos országoknak a húsimport tilalmára. Sokat vitatkoztunk, végül egyetlen szavazattal, talán 4:3-ra győzött az álláspontom.

Nem írtuk meg.

Azóta sem tudom (tudjuk), jól tettük-e. De azt igen, hogy a legutóbbi baromfipestis sem helyben „szivárgott ki”, hanem a fővárosban süghatott valaki. Budapesti riporter kérdezte a lényegről az országos illetékest az egyik kereskedelmi televízióban.

A magyar állategészségügyet nem kell félteni, európai mércével is nagyon szigorú, és titkot is tud tartani. Abban is biztosak lehetünk, hogy jó néhány uniós országban nálunk puhább a szabályozás és még nagyobb a titkolózás. Ez a szakma már csak ilyen: figyelmeztet, büntet, küzd az emberi felelőtlenséggel, amiről a kübekházi eset is szól –, fertőtleníti, kiirt, ha kell beveti a földet sóval, de nem szereti a sajtótájékoztatót. A kérdéseket sem, de válaszol, mert a rémhíreket sem szereti. Mert azok gyakran nagyobb kárt okoznak, mint az ismert és kezelhető állatbetegségek.

Ujhelyi államtitkár lesz, Gombos nem

Ujhelyi István

Gombos András

Nem lesz tagja az új kormánynak a szentesi Gombos András, aki eddig a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium államtitkára volt. Ujhelyi István viszont az önkormányzati és területfejlesztési tárca második embere lesz. Jövődő munkájáról az eskütétel nem nyilatkozik, de annyit elárult: esze ágában sincs elköltözni Szegedről.

MUNKATÁRSAINKTÓL

Több jelölt neve is szóba került a Szabad Demokraták Szövetségében a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium államtitkári pozíciójának betöltésére, információink szerint e poszton változás várható. Gombos András, aki két éven át politikai államtitkár volt a tárcánál, kérdésünkre válaszolva úgy fogalmazott: nem vállal a jövőben politikai szerepet. Azt mondta, eredetileg is csak két esztendőre vállalta a megbízatást, ám az új kormány alakulásakor őt is megkérdezték arról, hogyan képzei el a jövőjét.

A hatvanhárom esztendő politikusi kétéves munkájában egyértelmű eredménynek tartja, hogy a Vészhelyi-tervet sikerült kiemelni tetszhalott állapotából, és a megvalósulásban konkrét, értékes eredmények születtek. Sikerei között tartja számon, hogy a megváltoztatott jogszabályok révén sikerült megvédeni a térség geotermikus energiára alapozott vállalkozásait. Annak is örül, hogy a megújuló energiaforrások kihasználásának – általa is szorgalmazott – koncepciója a kormányprogram része lett.

Gombos tisztaban van azzal, hogy utódjának akad még feladata bőven, hiszen ezeken a területeken a megkezdett munkát folytatni kell. Az SZDSZ elnöke elismeréssel szólt tevékenységéről, Kuncze Gábor konkrétan úgy fogalmazott: „le a kalappal!”. Szentese volt országgyűlési képviselője, az állatorvosként is ismert Gombos András ismét viszáter a civil életbe.

Egyelőre nem nyilatkozik viszont jövődő munkájáról Ujhelyi István szegedi országgyűlési képviselő, aki az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium államtitkára lesz. Lapunk kérdésére elmondta: sem kabalából, sem a felelős munka iránti tiszteletből nem akar semmit mondani a pénteki eskütétel.

Annyit azonban kérdésünkre mégiscsak elárult, hogy esze ágában sincs elköltözni Szegedről, inkább ingázik a megyeszékhely és a főváros közt. Tegnap például hajnali negyed ötkor kelt útra, s este hétkor jött el Budapestről. Azt mondja, ő továbbra is Szeged országgyűlési képviselője, s a gyermekei sem nőhetnének fel szebb helyen – így aztán az Ujhelyi család a csongrádi megyeszékhelyen marad.